

עת"א 46210/08/17 - אברהים עבד אלהאדי, נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

28 אוגוסט 2017

עת"א 46210-08-17 עבד אלהאדי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

בפני כב' השופט ד"ר רון שפירא, סגן נשיא

אברהים עבד אלהאדי, (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד האיל סויד

העותר

1. שרות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל

נגד
המשיבים

פסק דין

בפני עתירת אסיר שעניינה בבקשת העותר להיכלל בסבב חופשות. העותר מבקש כי יותר לו לצאת לחופשה בחג הקורבן שיחוג בסוף השבוע הקרוב. יוער כי העתירה הוגשה במקור גם כנגד החלטה להעביר את העותר מכלא מגידו לכלא כרמל ואולם העותר הודיע במהלך הדיון בפני כי הוא זונח את עתירתו לעניין זה.

עיינתי בטיעוני ב"כ הצדדים ובמסמכים שהוגשו (מידעים חסויים) והחלטתי לדחות את העתירה. זאת מהטעם שלא נתגלה פגם בהליך קבלת ההחלטה וההחלטה לכשעצמה אינה חורגת ממתחם הסבירות, באופן המצדיק התערבות בה. אבהיר להלן:

העותר היה כלוא תקופה ממושכת בכלא מגידו. ככל הייתה התנהגותו בכלא מגידו תקינה. אלא שבעת האחרונה נתגלו עימותים בין העותר לבין אסירים אחרים. מידעים ממקורות שונים הצביעו על איומים והתנהגות בלתי תקינה של העותר כלפי אסירים אחרים, וכן ניסיון של אסירים אחרים לפגוע בו. מידעים אלו היו גם בבסיס ההחלטה להעבירו לכלא כרמל.

יש בסיס לטענה כי הרקע למתיחות היה הפיגוע האחרון בהר הבית ומתח שנוצר בית אסירים מוסלמים לאסירים דרוזים. עניין זה צריך להיבחן ע"י גורמי המודיעין של שב"ס. עם זאת, וכתגובה מידית ולשם מניעת סיכון, הוחלט להעביר את העותר לכלא כרמל. בנוסף, על רקע המידעים שעניינם באיומים ותופעות נוספות של התנהגות בלתי תקינה מצד העותר כלפי אחרים, הוחלט גם להפסיק, לעת הזאת ועד להשלמת הברור, את חופשותיו של העותר.

אדגיש כי בהחלט יתכן שלאחר בדיקה מקיפה ימצא כי אין עילה שלא להוציא את העותר לחופשות. אלא שבדיקה זון חיבת להתבצע וכך גם נקיטת הצעדים, לרבות הפסקת החופשות, עד להשלמת הבדיקה. לאנין זה יוער גם כי עצם העברת העותר למתקן כליאה אחר מחייב את הפסקת החופשות וזאת עד שיבורר סופית כי העותר נקלט כראוי בכלא החדש ותיווצר ההכרות הנדרשת בינו לבין סגל הסוהרים.

בנסיבות אלו ההחלטה להפסיק, לעת הזאת, את הוצאת העותר לחופשות היא החלטה סבירה שהתקבלה על בסיס מצג נתונים סביר ומשיקולים ענייניים שבבסיסם שמירת בטיחות אסירים מחד והחלטות פיקודיות שמטרתם להבטחת הניהול התקין של הכלא.

ראוי להזכיר בהקשר זה שני כללים חשובים:

הכלל הראשון הוא שאין לעותר זכות קנויה ליציאה לחופשה. מדובר בטובת הנאה שניתנת לאסירים, אם וכאשר התנאים מאפשרים זאת, ובתנאי שהתנהגותם תקינה. במקרה שבפני יש מספר מידעים המצביעים על התנהגות בתי תקינה של האסיר. די באלו כדי לבסס את ההחלטה שלא להוציאו לחופשה, לפחות עד להשלמת הבדיקות הנדרשות.

הכלל השני הוא שבית המשפט אינו מנהל/מפקד על של הכלא. הסמכות בענין זה מסורה לגורמי הפיקוד המקצועיים של שב"ס, שעליהם לפעול בהתאם לחוק ולפקודות. בית המשפט בוחן את תקינות הליך קבלת ההחלטה וחוקיות ההחלטה. גם אם סבור בית המשפט כי ניתן היה לשקול החלטה אחרת אין בכל עילה כדי להצדיק את התערבות בית המשפט בהחלטה. כל עוד החלטה מתקבלת על בסיס תשתית ראיות סבירה, משיקולים ענייניים, בהליך תקין ותוך שמירה על זכויות יסוד, אין עילה להתערבותו של בית המשפט.

מכל הטעמים דלעיל העתירה נדחית.

המידעים שהוצגו לעיוני יוחזרו לשב"ס ויועמדו לעיון בית משפט מוסמך, ככל שהדבר ידרש

המזכירות תשלח החלטה לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות מחלקת האסיר בשב"ס.

ניתנה היום, ו' אלול תשע"ז, 28 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.

ד"ר ר. שפירא, ס. נשיא